

Arrest

nr. 66 693 van 16 september 2011
in de zaken RvV X / IV, RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 22 juli 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 24 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat A. BOURGEOIS en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2011 inzake eerste verzoekende partij, met CG nummer 1017497, tweede verzoekende partij, met CG nummer 1017497B en derde verzoekende partij, met CG nummer 1017496, werd beroep aangetekend bij verzoekschriften van 22 juli 2011, gekend bij de Raad onder de dossiernummers 75 744, 75 864 en 75 746.

Ter terechtzitting verklaren de tweede en derde verzoekende partij dat zij zich geheel baseren op de ingeroepen asielmotieven van de eerste verzoekende partij en geen eigen motieven inroepen ter staving van hun asielaanvraag.

Gelet op de familiale band tussen drie verzoekende partijen en in acht genomen dat zij zich in het kader van hun asielaanvraag en onderhavig beroep in feite en in rechte beroepen op dezelfde elementen, worden de voormelde zaken omwille van hun verknochtheid gevoegd.

2. Over de gegevens van de zaak

2.1. De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw schriftelijke verklaring en de elementen in uw administratief dossier bent u een etnisch Albanees, afkomstig uit Miratovc (Servië). U bezit de Servische nationaliteit en kende in Servië ernstige hartproblemen. Nadat u een hartaanval kreeg, werd u opgenomen in het ziekenhuis van Vranje (Servië), alwaar u uiteindelijk tien dagen verbleef. U zou er evenwel niet alle nodige medische zorgen hebben gekregen en de behandelende arts zou eveneens een medische fout begaan hebben – die er toe leidde dat u een tweede hartaanval kreeg. Daarenboven diende u voor onderzoeken – in het privé kabinet van de dokter – veel geld te betalen. Nadien ging u, op advies van de dokter, naar Niš (Servië), alwaar u voor twintig dagen in de thermen van Nishka Baj verbleef. Een maand later onderging u een coronarografisch onderzoek in het ziekenhuis van Niš. Dit had weliswaar geen succes. Bovendien zou u als etnisch Albanees racistisch behandeld geweest zijn door de dokters. In afwachting van een controle onderzoek (voor een tweede coronarografie) dat een maand later zou plaats vinden, keerde u terug naar huis. Omdat u er vaak een bloedneus had, ging u nogmaals naar het ziekenhuis van Vranje, teneinde het bloeden te stelpen. Uiteindelijk werd het zo ernstig dat u nog enkel via de mond kon ademen. Omdat u dringend nood had aan medische zorgen, besloot u, op aanraden van een vriend die in België woont, naar het buitenland te trekken. U vertrok uiteindelijk op 14 augustus 2010 en kwam, in het bijzijn van uw zoon, (A.S.) (OV-nummer: 6.670.569), in België aan op 15 augustus 2010. Daags nadien vroeg u hier asiel aan. Uw vrouw, (D.S.) (OV-nummer: 6.670.575), kwam pas later, op 2 oktober 2010, naar België.

Ter staving van uw identiteit en die van uw gezin legde u uw Servisch paspoort neer, uitgereikt op 4 mei 2010, te Vranje; uw Servisch rijbewijs, afgegeven op 4 april 1996, te Preshevo (Servië); het Servische paspoort van uw vrouw, (D.S.), uitgereikt op 11 november 2009, te Vranje; het Servisch paspoort van uw zoon, (Du.S.), en dochter, (Arl.S.), eveneens afgegeven op 11 november 2009, te Vranje; alsook uw Servische huwelijksakte, uitgereikt op 29 september 2010, te Miratovc. Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende medische documenten uit Servië neer: een medisch attest van het Medisch Centrum van Vranje betreffende uw hospitalisatie en behandeling van 20 april 2010 tot 30 april 2010; een medisch attest en een cd van het Klinicki Centar van Niš aangaande de onderzoeken (coronarografie) die u onderging tussen 23 juli 2010 en 24 juli 2010; en een medisch rapport, de dato 26 juli 2010, betreffende het controle onderzoek dat in de gespecialiseerde polikliniek van Vranje werd uitgevoerd na de coronarografie in het ziekenhuis van Niš. Daarnaast legde u, via uw zoon, ook een aantal medische documenten uit België neer: medische attesten en brieven, de dato 30 september 2010, betreffende uw hospitalisatie en coronarografisch onderzoek op de cardiologische dienst van het Centre Hospitalier Regional de la Citadelle (Liège); een medisch attest, de dato 26 oktober 2010, aangaande uw spoedopname in het Centre Hospitalier Regional de Huy; een medisch attest en scans, de dato 3 februari 2011, betreffende een PET/CT-scan in het Centre Hospitalier Universitaire de Liège; en medische attesten, de dato 31 januari 2011 en 4 februari 2011, aangaande CT scans in het Centre Hospitalier Regional de Huy. Tot slot legde u, via uw zoon, ook het medisch getuigschrift neer dat u indiende ter ondersteuning van uw aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980; alsook de beslissing die u op 24 maart 2011 in dit kader van de Dienst Vreemdelingenzaken ontving.

B. Motivering

Na grondig onderzoek stel ik vast dat u onvoldoende gegevens of elementen heeft aangebracht op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst blijkt uit uw schriftelijke verklaring dat u Servië enkel en alleen verliet ten gevolge van uw medische problemen (Document 13). Dit motief houdt op zich geen verband met één van de criteria uit de Vluchtelingenconventie in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging hebben op basis van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Voor de beoordeling van medische elementen dient u zich te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht

aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Daarnaast dient er vastgesteld te worden dat u in Servië weldegelijk geholpen werd en, in het geval van een terugkeer naar Servië, zou geholpen kunnen worden. Zo legde u vooreerst verschillende medische documenten neer uit Servië die aantonen dat u in behandeling was te Vranje en onderzocht werd te Niš. Voorts blijkt uit deze documenten, alsook uit de verklaringen van uw zoon, (A.), dat u, ondanks enkele problemen, steeds in behandeling bleef in het ziekenhuis te Vranje (Gehoorverslag CGVS, (A.S.), 3 mei 2011, p. 11). Uw verklaring dat er aldaar een medische fout gemaakt werd, wordt op zich niet betwist (Document 13). Niettemin blijft het merkwaardig dat uw vrouw dit nergens in haar asielrelaas aanhaalt. Uw bewering dat u te Vranje niet alle nodige medische zorgen verkreeg (Document 13), is, rekening houdend met de verklaringen van uw zoon, dan weer allesbehalve aannemelijk. Zo verklaarde (A.) dat de behandelende arts de fout meteen toegaf en nadien zijn excuses aanbod (Gehoorverslag CGVS, (A.S.), 3 mei 2011, pp. 10-11). Voorts stelde hij dat de fout niet zo bedoeld was aangezien ze begaan werd door een stagiaire (Gehoorverslag CGVS, (A.S.), 3 mei 2011, pp. 10-11). Bovendien blijkt uit (A.)'s verklaringen dat jullie de fout niet lieten vaststellen door een andere dokter en dat u nadien in behandeling bleef bij dezelfde dokter (Gehoorverslag CGVS, (A.S.), 3 mei 2011, p. 11). Aangaande uw bewering, alsook die van uw zoon, dat u de arts te Vranje geld diende te betalen (Document 13; Gehoorverslag CGVS, (A.S.), 3 mei 2011, pp. 8-10), dient dan weer opgemerkt te worden dat dit niet abnormaal is voor behandeling in een privé praktijk. Mocht het desgevallend toch om smeergeld gaan, dient vermeld te worden dat u steeds een andere arts had kunnen raadplegen – wat u volgens (A.) niet gedaan hebt (Gehoorverslag CGVS, (A.S.), 3 mei 2011, pp. 10-11). Bovendien gaf zowel u als (A.) aan dat u de behandeling ook volledig in het ziekenhuis had kunnen krijgen (Document 13; Gehoorverslag CGVS, (A.S.), 3 mei 2011, pp. 9-10). Dit lijkt gezien het feit dat u over een gezondheidsboekje in Servië beschikt ook meer dan logisch (Gehoorverslag CGVS, (A.S.), 3 mei 2011, p. 8).

Uw verklaring dat de artsen in het ziekenhuis van Niš u als etnisch Albanees racistisch/slecht behandelden (Document 13), strookt evenmin met de feitelijk elementen aanwezig in uw administratief dossier. Zo blijkt uit het door u neergelegde medische document van het Klinicki Centar van Niš dat de dokters u weldegelijk onderzochten en tests uitvoerden. Daarenboven blijkt uit het medisch rapport van de gespecialiseerde polikliniek van Vranje dat er enkele dagen na de onderzoeken te Niš een controle onderzoek plaats had. Tot slot kan in dit verband nog opgemerkt worden dat uit de verklaringen van (A.) blijkt dat jullie ongenoegen ten opzichte van de dokters voornamelijk te maken had met het feit dat u voor een nieuwe afspraak/coronarografie tot een maand diende te wachten (Gehoorverslag CGVS, (A.S.), 3 mei 2011, p. 13). Dit wordt ook bevestigd door uw vrouw, die verklaarde dat jullie wantrouwen jegens de dokters voornamelijk gevoed werd door het feit dat u niet genas en het feit dat jullie geen geld hadden (Gehoorverslag CGVS, (D.S.), 3 mei 2011, p. 12). Dat jullie voor een tweede coronarografie niet naar een ander ziekenhuis dan dat van Niš gingen, had volgens uw zoon eveneens te maken met jullie gebrek aan financiële middelen (Gehoorverslag CGVS, (A.S.), 3 mei 2011, p. 12). Het lijkt er dan ook sterk op dat u enkel naar België kwam omdat u niet het geld had om alle medische onderzoeken en ingrepen in eigen land te betalen. Dit is echter een motief van louter socio-economische aard, dat als dusdanig niet ressorteert onder de criteria van de Vluchtelingenconventie en de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Gelet op dit alles dient besloten te worden dat u in Servië niet zonder meer medische hulp ontzegd werd, noch dat, indien u al geen adequate behandeling zou hebben gekregen, dit omwille van etnische motieven was.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande bevindingen niets wijzigen. Uw paspoort en rijbewijs, alsook uw huwelijksakte en de paspoorten van uw vrouw en uw kinderen, bevestigen louter jullie identiteit en nationaliteit, welke in deze beslissing niet betwist worden. De medische documenten tonen dan weer enkel aan dat u effectief ziek bent en dat u daarvoor zowel in Servië als in België behandeld werd/wordt.

Tot slot kan nog toegevoegd worden dat er uiteindelijk ook inzake de asielaanvraag van uw vrouw, (D.S.), en uw zoon, (A.S.), een weigeringsbeslissing werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u gezondheidsproblemen aanhaalt, waarvan u verklaart dat deze de mogelijkheid tot terugkeer naar uw land van herkomst in het gedrang zouden kunnen brengen."

2.2. De bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanees, afkomstig uit Miratovc (Servië). U bezit de Servische nationaliteit en kende in Servië persoonlijk geen problemen. In 2010 kreeg uw man, (D.S.) (OV-nummer: 6.670.575), echter ernstige hartproblemen. Daarop gingen jullie naar het ziekenhuis van Vranje (Servië), alwaar hij tien dagen werd gehospitaliseerd. Omdat hij er niet kon genezen, de dokters er te veel geld vroegen en jullie geen geld hadden, keerde uw man uiteindelijk terug naar huis. Nadien verbleef hij drie weken in Nishka Baj. In het ziekenhuis van Niš werd, weliswaar zonder succes, ook een coronarografie gemaakt. Omdat uw man dringend nood had aan medische zorgen en jullie geen geld hadden, kwam uw man op 14 augustus 2010, in het bijzijn van uw zoon, (A.S.) (OV-nummer: 6.670.569), naar België. U vetrok pas later, op 2 oktober 2010, naar België om uw man en zoon te vervoegen. Op 3 oktober 2010 kwam u aan in België, waar u twee dagen later, op 5 oktober 2010, asiel aanvraagde.

Ter staving van uw identiteit en die van uw gezin legde u uw Servisch paspoort neer, uitgereikt op 11 november 2009, te Vranje; het Servisch paspoort van uw zoon, (Du.S.), en dochter, (Arl.S.), eveneens afgegeven op 11 november 2009, te Vranje; alsook uw Servische huwelijksakte, uitgereikt op 29 september 2010, te Miratovc. Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende medische documenten uit Servië neer: een medisch attest van het Medisch Centrum van Vranje betreffende uw mans hospitalisatie en behandeling van 20 april 2010 tot 30 april 2010; een medisch attest en een cd van het Klinicki Centar van Niš aangaande de onderzoeken (coronarografie) die uw man onderging tussen 23 juli 2010 en 24 juli 2010; en een medisch rapport, de dato 26 juli 2010, betreffende het controle onderzoek dat in de gespecialiseerde polikliniek van Vranje werd uitgevoerd na de coronarografie in het ziekenhuis van Niš. Daarnaast legde u, via uw zoon, ook een aantal medische documenten uit België neer: medische attesten en brieven, de dato 30 september 2010, betreffende uw mans hospitalisatie en coronografisch onderzoek op de cardiologische dienst van het Centre Hospitalier Regional de la Citadelle (Liège); een medisch attest, de dato 26 oktober 2010, aangaande uw mans spoedopname in het Centre Hospitalier Regional de Huy; een medisch attest en scans, de dato 3 februari 2011, betreffende een PET/CT-scan in het Centre Hospitalier Universitaire de Liège; en medische attesten, de dato 31 januari 2011 en 4 februari 2011, aangaande CT-scans in het Centre Hospitalier Regional de Huy. Tot slot legde u, via uw zoon, ook het medisch getuigschrift neer dat uw man indiende ter ondersteuning van uw aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980; alsook de beslissing die uw man op 24 maart 2011 in dit kader van de Dienst Vreemdelingenzaken ontving.

B. Motivering

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat uw asielaanvraag steunt op de motieven die door uw man, (D.S.), en uw zoon, (A.S.), werden aangebracht. Aangezien inzake hun asielaanvraag werd beslist dat de aangehaalde feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn, kan ook inzake uw asielaanvraag geen positieve beslissing worden genomen. Er zijn geen elementen voorhanden waarom u dient te vrezen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bij een eventuele terugkeer naar uw land.

De beslissing van uw partner luidt als volgt: "Na grondig onderzoek stel ik vast dat u onvoldoende gegevens of elementen heeft aangebracht op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst blijkt uit uw schriftelijke verklaring dat u Servië enkel en alleen verliet ten gevolge van uw medische problemen (Document 13). Dit motief houdt op zich geen verband met één van de criteria uit de Vluchtelingenconventie in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging hebben op basis van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Voor de beoordeling van medische elementen dient u zich te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Daarnaast dient er vastgesteld te worden dat u in Servië weldegelijk geholpen werd en, in het geval van een terugkeer naar Servië, zou geholpen kunnen worden. Zo legde u vooreerst verschillende medische documenten neer uit Servië die aantonen dat u in behandeling was te Vranje en onderzocht werd te Niš. Voorts blijkt uit deze documenten, alsook uit de verklaringen van uw zoon, (A.), dat u, ondanks enkele problemen, steeds in behandeling bleef in het ziekenhuis te Vranje (Gehoorslag CGVS, (A.S.), 3 mei 2011, p. 11). Uw verklaring dat er aldaar een medische fout gemaakt werd, wordt op zich niet betwist (Document 13). Niettemin blijft het merkwaardig dat uw vrouw dit nergens in haar asielrelaas aanhaalt.

Uw bewering dat u te Vranje niet alle nodige medische zorgen verkreeg (Document 13), is, rekening houdend met de verklaringen van uw zoon, dan weer allesbehalve aannemelijk. Zo verklaarde (A.) dat de behandelende arts de fout meteen toegaf en nadien zijn excuses aanbood (Gehoorverslag CGVS, (A.S.), 3 mei 2011, pp. 10-11). Voorts stelde hij dat de fout niet zo bedoeld was aangezien ze begaan werd door een stagiaire (Gehoorverslag CGVS, (A.S.), 3 mei 2011, pp. 10-11). Bovendien blijkt uit (A.)'s verklaringen dat jullie de fout niet lieten vaststellen door een andere dokter en dat u nadien in behandeling bleef bij dezelfde dokter (Gehoorverslag CGVS, (A.S.), 3 mei 2011, p. 11). Aangaande uw bewering, alsook die van uw zoon, dat u de arts te Vranje geld diende te betalen (Document 13; Gehoorverslag CGVS, (A.S.), 3 mei 2011, pp. 8-10), dient dan weer opgemerkt te worden dat dit niet abnormaal is voor behandeling in een privé praktijk. Mocht het desgevallend toch om smeergeld gaan, dient vermeld te worden dat u steeds een andere arts had kunnen raadplegen – wat u volgens (A.) niet gedaan hebt (Gehoorverslag CGVS, (A.S.), 3 mei 2011, pp. 10-11). Bovendien gaf zowel u als (A.) aan dat u de behandeling ook volledig in het ziekenhuis had kunnen krijgen (Document 13; Gehoorverslag CGVS, (A.S.), 3 mei 2011, pp. 9-10). Dit lijkt gezien het feit dat u over een gezondheidsboekje in Servië beschikt ook meer dan logisch (Gehoorverslag CGVS, (A.S.), 3 mei 2011, p. 8).

Uw verklaring dat de artsen in het ziekenhuis van Niš u als etnisch Albanees racistisch/slecht behandelden (Document 13), strookt evenmin met de feitelijk elementen aanwezig in uw administratief dossier. Zo blijkt uit het door u neergelegde medische document van het Klinicki Centar van Niš dat de dokters u weldegelijk onderzochten en tests uitvoerden. Daarenboven blijkt uit het medisch rapport van de gespecialiseerde polikliniek van Vranje dat er enkele dagen na de onderzoeken te Niš een controle onderzoek plaats had. Tot slot kan in dit verband nog opgemerkt worden dat uit de verklaringen van (A.) blijkt dat jullie ongenoegen ten opzichte van de dokters voornamelijk te maken had met het feit dat u voor een nieuwe afspraak/coronarografie tot een maand diende te wachten (Gehoorverslag CGVS, (A.S.), 3 mei 2011, p. 13). Dit wordt ook bevestigd door uw vrouw, die verklaarde dat jullie wantrouwen jegens de dokters voornamelijk gevoed werd door het feit dat u niet genas en het feit dat jullie geen geld hadden (Gehoorverslag CGVS, (D.S.), 3 mei 2011, p. 12). Dat jullie voor een tweede coronarografie niet naar een ander ziekenhuis dan dat van Niš gingen, had volgens uw zoon eveneens te maken met jullie gebrek aan financiële middelen (Gehoorverslag CGVS, (A.S.), 3 mei 2011, p. 12). Het lijkt er dan ook sterk op dat u enkel naar België kwam omdat u niet het geld had om alle medische onderzoeken en ingrepen in eigen land te betalen. Dit is echter een motief van louter socio-economische aard, dat als dusdanig niet ressorteert onder de criteria van de Vluchtelingenconventie en de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Gelet op dit alles dient besloten te worden dat u in Servië niet zonder meer medische hulp ontzegd werd, noch dat, indien u al geen adequate behandeling zou hebben gekregen, dit omwille van etnische motieven was.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande bevindingen niets wijzigen. Uw paspoort en rijbewijs, alsook uw huwelijksakte en de paspoorten van uw vrouw en uw kinderen, bevestigen louter jullie identiteit en nationaliteit, welke in deze beslissing niet betwist worden. De medische documenten tonen dan weer enkel aan dat u effectief ziek bent en dat u daarvoor zowel in Servië als in België behandeld werd/wordt."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.3. De bestreden beslissing ten aanzien van derde verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanees, afkomstig uit Miratovac (Servië). U bezit de Servische nationaliteit en kende in Servië persoonlijk geen problemen. In de lente van 2010 kreeg uw vader, (D.S.) (OV-nummer: 6.670.575), echter tot twee maal toe een hartinfarct. Daarop gingen jullie naar het ziekenhuis van Vranje (Servië), alwaar uw vader behandeld werd. Kort na zijn opname werd door een stagiaire een medische fout begaan, die er toe geleid zou hebben dat uw vader opnieuw een hartaanval kreeg. Daarenboven dienden jullie voor de onderzoeken – in het privé kabinet van de dokter – veel geld te betalen. Desalniettemin bleef uw vader in behandeling te Vranje. Nadien ging hij ook naar een zorgcentrum in Niš (Servië). Uiteindelijk werd verder onderzoek uitgevoerd in het ziekenhuis te Niš, alwaar uw vader, weliswaar zonder succes, een coronarografie onderging. Omdat u vervolgens de behandeling niet meer vertrouwde en uw vader dringend nood had aan medische zorgen, besloot u, op aanraden van een vriend van uw vader, naar het buitenland te trekken. U vertrok uiteindelijk op 14 augustus 2010 en kwam, in het bijzijn van uw vader, in België aan op 15 augustus 2010. Daags nadien vroeg u hier asiel aan. Uw moeder, (Dz.S.) (OV-nummer: 6.670.575), kwam pas later, op 2 oktober 2010, naar België.

Ter staving van uw identiteit legde u uw Servisch paspoort neer, uitgereikt op 10 februari 2010, te Vranje; alsook uw Servische identiteitskaart, afgegeven op 12 februari 2010. Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende medische documenten uit Servië neer: een medisch attest van het Medisch Centrum van Vranje betreffende uw vaders hospitalisatie en behandeling van 20 april 2010 tot 30 april 2010; een medisch attest en een cd van het Klinicki Centar van Niš aangaande de onderzoeken (coronarografie) die uw vader onderging tussen 23 juli 2010 en 24 juli 2010; en een medisch rapport, de dato 26 juli 2010, betreffende het controle onderzoek dat in de gespecialiseerde polikliniek van Vranje werd uitgevoerd na de coronarografie in het ziekenhuis van Niš. Daarnaast legde u ook een aantal medische documenten uit België neer: medische attesten en brieven, de dato 30 september 2010, betreffende uw vaders hospitalisatie en coronografisch onderzoek op de cardiologische dienst van het Centre Hospitalier Regional de la Citadelle (Liège); een medisch attest, de dato 26 oktober 2010, aangaande uw vaders spoedopname in het Centre Hospitalier Regional de Huy; een medisch attest en scans, de dato 3 februari 2011, betreffende een PET/CT scan in het Centre Hospitalier Universitaire de Liège; en medische attesten, de dato 31 januari 2011 en 4 februari 2011, aangaande CT- scans in het Centre Hospitalier Regional de Huy. Tot slot legde u ook het medisch getuigschrift neer dat uw vader indiende ter ondersteuning van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980; alsook de beslissing die hij op 24 maart 2011 in dit kader van de Dienst Vreemdelingenzaken ontving.

B. Motivering

Na grondig onderzoek stel ik vast dat u onvoldoende gegevens of elementen heeft aangebracht op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u noch met de (Servische) autoriteiten, noch met medeburgers problemen had. U verliet Servië enkel en alleen ten gevolge van de medische problemen van uw vader. U kwam naar België, omdat u dacht dat uw vader hier kon genezen (Gehoorverslag CGVS, 3 mei 2011, pp.8-9; 13; 14). Dit motief houdt op zich geen verband met één van de criteria uit de Vluchtelingenconventie in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging hebben op basis van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Voor de beoordeling van medische elementen dient u zich te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Daarnaast dient er vastgesteld te worden dat uw vader in Servië weldegelijk geholpen werd en, in het geval van een terugkeer naar Servië, zou geholpen kunnen worden. Zo legde u vooreerst verschillende medische documenten neer uit Servië die aantonen dat u vader in behandeling was te Vranje en onderzocht werd te Niš. Voorts verklaarde u dat uw vader, ondanks enkele problemen, steeds in behandeling bleef in het ziekenhuis te Vranje (Gehoorverslag CGVS, 3 mei 2011, pp.11). Uw verklaring dat er aldaar een medische fout gemaakt werd, wordt op zich niet betwist (Gehoorverslag CGVS, 3 mei 2011, pp.8; 10). Niettemin blijft het merkwaardig dat uw moeder dit nergens aanhaalt in haar asielrelaas. Uw bewering dat u tegen deze fout geen klacht indiende daar u, als Albanees, het Servisch niet machtig was en door de Serviërs onderdrukt werd (Gehoorverslag CGVS, 3 mei 2011, p.10), wist u daarentegen allesbehalve aannemelijk te maken. Zo verklaarde u dat de behandelende arts de fout meteen toegaf en nadien zijn excuses aanbood (Gehoorverslag CGVS, 3 mei 2011, pp.10-11). Voorts stelde u dat de fout niet zo bedoeld was aangezien ze begaan werd door een stagiaire (Gehoorverslag CGVS, 3 mei 2011, pp.10-11). Bovendien liet u de fout niet vaststellen door een andere dokter en bleef uw vader nadien in behandeling bij dezelfde dokter (Gehoorverslag CGVS, 3 mei 2011, pp.11). Aangaande uw bewering dat u de arts te Vranje geld diende te betalen (Gehoorverslag CGVS, 3 mei 2011, pp.8-10), dient dan weer opgemerkt te worden dat dit niet abnormaal is voor behandeling in een privé-praktijk. Mocht het desgevallend toch om smeergeld gaan, dient vermeld te worden dat uit niets blijkt dat u geen andere arts had kunnen raadplegen – wat u niet gedaan hebt (Gehoorverslag CGVS, 3 mei 2011, pp.10-11). Bovendien gaf u aan dat uw vader de behandeling ook volledig in het ziekenhuis had kunnen krijgen (Gehoorverslag CGVS, 3 mei 2011, pp.9-10). Dit lijkt gezien het feit dat uw vader over een gezondheidsboekje in Servië beschikt ook meer dan logisch (Gehoorverslag CGVS, 3 mei 2011, p.8). Uw verklaring dat u de artsen na de mislukte coronarografie in het ziekenhuis Niš niet meer vertrouwde, blijkt eveneens op weinig feitelijke elementen gestoeld te zijn en heeft voornamelijk te maken met het feit dat u het niet correct vond dat uw vader voor een nieuwe afspraak/coronarografie tot een maand diende te wachten (Gehoorverslag CGVS, 3 mei 2011, p.13). Dit wordt ook bevestigd door uw moeder, die verklaarde dat uw wantrouwen jegens de dokters voornamelijk gevoed werd door het feit dat uw vader niet genas en het feit dat jullie geen geld hadden (Gehoorverslag CGVS, Moeder, 3 mei 2011,

p.12). Dat jullie voor een tweede coronarografie niet naar een ander ziekenhuis dan dat van Niš gingen, had volgens u eveneens te maken met jullie gebrek aan financiële middelen (Gehoorverslag CGVS, 3 mei 2011, p.12). Het lijkt er dan ook sterk op dat u enkel naar België kwam omdat u niet het geld had om alle medische onderzoeken en ingrepen in eigen land te betalen. Dit is echter een motief van louter socio-economische aard, dat als dusdanig niet ressorteert onder de criteria van de Vluchtelingenconventie en de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Gelet op dit alles dient besloten te worden dat uw vader in Servië niet zonder meer medische hulp ontzegd werd, noch dat, indien hij al geen adequate behandeling zou hebben gekregen, dit omwille van etnische motieven was. De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande bevindingen niets wijzigen. Uw paspoort en identiteitskaart bevestigen louter uw identiteit en nationaliteit, welke in deze beslissing niet betwist worden. De medische documenten tonen dan weer enkel aan dat uw vader effectief ziek is en dat hij daarvoor zowel in Servië als in België behandeld werd/wordt.

Tot slot kan nog toegevoegd worden dat er uiteindelijk ook inzake de asielaanvraag van uw vader, (D.S.), en uw moeder, (Dz.S.), een weigeringsbeslissing werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekende partijen voeren de schending aan van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en artikel 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Zij voeren tevens een klaarblijkelijke beoordelingsfout aan.

Verzoekende partijen geven een algemene uiteenzetting omtrent de motiveringsplicht en betogen dat de inhoud van de bestreden beslissingen hieraan niet voldoet. Verweerder is gespecialiseerd in asielaanvragen en is dus op de hoogte van de situatie in hun land van herkomst doch hield hiermee geen rekening. Verzoekende partijen citeren voorts artikel 1 van de Conventie van Genève, voeren een algemeen betoog inzake de elementen van de in dit artikel opgenomen vluchtelingendefinitie en stellen dat uit de verhoren blijkt dat zij aan de hierin opgenomen voorwaarden voldoen.

Zij doen gelden dat verweerder hen ten onrechte verwijt dat zij het principe van de subsidiariteit van internationale bescherming niet respecteerden. Verweerder kent de toestand in Servië. Er zijn vele Albanezen die verklaren dat zij daar slachtoffer zijn van discriminatie omwille van hun etnische afkomst. Verzoekende partijen verhaalden in die zin over de discriminatie waarvan eerste verzoekende partij slachtoffer werd, bestaande uit het gebrek aan toegang tot medische zorgen van goede kwaliteit. Indien de neergelegde medische documenten aantonen dat eerste verzoekende partij toegang had tot medische zorgen in zijn land, bewijzen zij ook dat deze zorgen van slechte kwaliteit waren. Verweerder neemt hierover geen stelling. Dergelijke discriminatie omwille van etnie valt onder de toepassing van de vluchtelingenconventie van 1951.

Verzoekende partijen betogen dat hun identiteit en afkomst niet worden betwist en wijzen erop dat geen tegenstrijdigheden werden gevonden. Zij benadrukken onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State dat de afwezigheid van bewijs niet automatisch de weigering van de vluchtelingenstatus met zich mee brengt en concluderen dat geloof moet worden gehecht aan hun verhaal.

Verzoekende partijen stellen dat aan hen minstens de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Zij citeren de wettelijke bepalingen ter zake en betogen dat verweerder het standpunt niet uitlegt dat zij niet voldoen aan de voorwaarden. Op basis hiervan is het onbetwistbaar dat hun situatie niet ernstig werd onderzocht door verweerder.

3.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de verzoekschriften blijkt dat verzoekende partijen de motieven aan de grondslag van de bestreden beslissingen kennen en deze aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg wordt in wezen de schending aan gevoerd van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2.2. Ten aanzien van de problemen van eerste verzoekende partij, die zoals terecht wordt vastgesteld door de commissaris-generaal enkel en alleen omwille van medische problemen Servië verliet, dient te worden opgemerkt dat deze problemen op zich geen verband houden met één van de criteria in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria zoals vermeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. De commissaris-generaal motiveert dan ook met recht dat eerste verzoekende partij zich voor de beoordeling van deze problemen dient te richten tot de geëigende procedure.

Daarnaast motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen op omstandige wijze dat (i) vastgesteld moet worden dat eerste verzoekende partij in het kader van zijn medische problemen in Servië weldegelijk werd geholpen en, in het geval van een terugkeer naar Servië, zou geholpen kunnen worden; (ii) de verklaring van eerste verzoekende partij dat deze in het ziekenhuis van Niš omwille van haar etnie slecht zou zijn behandeld niet strookt met de feitelijke elementen in het administratieve dossier; (iii) in dit verband uit de verklaringen van tweede en derde verzoekende partij blijkt dat het ongenoegen van verzoekende partijen ten aanzien van de dokters voornamelijk te maken had met het feit dat eerste verzoekende partij tot een maand diende te wachten voor een nieuwe afspraak/coronarografie, dat eerste verzoekende partij niet genas en dat zij geen geld hadden, reden waarom zij tevens niet naar een ander ziekenhuis gingen dan dat van Niš; (iv) het er dan ook sterk op lijkt dat verzoekende partijen enkel naar België kwamen omdat zij niet het geld hadden om alle medische onderzoeken en ingrepen voor eerste verzoekende partij te betalen in eigen land, hetgeen een motief van louter socio-economische aard is dat als dusdanig niet ressorteert onder de criteria van de vluchtelingenconventie en de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

De blote en ongefundeerde bewering van verzoekende partijen dat er vele Albanezen zijn die verklaren dat zij in Servië slachtoffer zijn van discriminatie omwille van hun etnische afkomst, zonder ter staving ook maar enig begin van informatie bij te brengen, is geenszins van die aard dat zij afbreuk kan doen aan de voormelde concrete vaststellingen. Voor het overige beperken verzoekende partijen zich tot het louter tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal. Als dusdanig wordt echter geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen waarop de bestreden beslissingen zijn gebaseerd en die in deze beslissingen op omstandige wijze worden uitgewerkt. De motieven aan de grondslag van de bestreden beslissingen vinden steun in het administratief dossier en zijn gebaseerd op de door verzoekende partijen neergelegde documenten, de geschreven verklaring van eerste verzoekende partij en de verklaringen van tweede en derde verzoekende partij. Zij zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen niet dienstig worden weerlegd, door de Raad overgenomen.

Ten aanzien van tweede en derde verzoekende partij kan bovendien worden opgemerkt dat zij nergens ook maar enig element hebben aangehaald waaruit zou kunnen worden afgeleid dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst persoonlijk problemen zouden ondervinden. Zij verwijzen enkel naar de medische problemen van eerste verzoekende partij, verklaarden bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitdrukkelijk dat er, naast de medische problemen van eerste verzoekende partij, geen redenen waren waarom zij Servië verlieten en stelden uitdrukkelijk dat zij nooit, om welke reden dan ook, enig probleem kenden met andere personen in Servië of met de Servische autoriteiten (administratief dossier eerste en tweede verzoekende partij, stuk 5, p.13-14; administratief dossier derde verzoekende partij, stuk 3, p.14).

De neergelegde documenten vermogen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde redenen geen afbreuk te doen aan het voormelde.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.2.3. De bewering van verzoekende partijen als zouden de bestreden beslissingen niet motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissingen blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in deze beslissingen heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van verzoekende partijen. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven op basis waarvan ten aanzien van hen de vluchtelingenstatus wordt geweigerd, betekent niet dat de beslissingen omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende zouden zijn gemotiveerd. Verweerder repliceert dan ook met recht dat de bestreden beslissingen wel degelijk motiveren waarom verzoekende partijen niet in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op de sub 3.2.2. gedane vaststellingen besluit de commissaris-generaal *in casu* terecht dat verzoekende partijen niet aantonen dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. De subsidiaire beschermingsstatus dient derhalve aan verzoekende partijen te worden ontzegd.

3.2.4. De bestreden beslissingen zijn op een correcte wijze genomen en gemotiveerd. Zij bevatten, naast een uiteenzetting van de feiten zoals aangevoerd door verzoekende partijen, pertinente en gedetailleerde overwegingen die de beslissingen afdoende motiveren. Een schending van de motiveringsplicht kan niet worden aangenomen. Evenmin kan worden aangenomen dat een klaarblijkelijke beoordelingsfout zou zijn gemaakt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV 75 744 / IV, RvV 75 864 / IV en RvV 75 746 / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS